

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Františka Švantnera a soudců JUDr. Leandry Zilvarové a JUDr. Gabriely Barančíkové ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

bytem [adresa]

zastoupený advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

bytem [adresa]

zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

o zaplacení 71 400 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 44 Cm 27/2010-96 ze dne 14. září 2017

takto:

- I. Rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 44 Cm 27/2010-96 ze dne 14. září 2017 se v rozsahu částky 47 600 Kč s přísl. zrušuje a řízení se v tomto rozsahu zastavuje.
- II. Rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 44 Cm 27/2010-96 ze dne 14. září 2017 se ve výroku I. co do částky 23 800 Kč s přísl. a ve výroku II. potvrzuje.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 9 923 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem Krajský soud v Plzni jako soud I. stupně v bodu I. výroku zamítl žalobu vytěsněného drobného akcionáře na zaplacení náhrady škody ve výši 71 400 Kč s 2% úrokem z prodlení od [datum] do zaplacení podle § 220 I obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. ve znění účinném od 1. 1. 2003 do [datum] (obchod.zák.), když škoda měla souviset s jeho vytěsněním ve vztahu k jeho osmi kmenovým akciím na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč v listinné podobě a dalších čtyř kusů kmenových akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč v listinné podobě.

2. S ohledem na důkazní nouzi ohledně shora uvedených osmi kusů akcií žalobce před zahájením jednání odvolacího soudu vzal žalobu na náhradu škody vážící se k těmto osmi kusům akcií zpět v rozsahu částky 47 600 Kč s přísl. a nadále setrval na zbývajícím žalobním požadavku na zaplacení 23 800 Kč s přísl., vážícím se ke zbylým čtyřem kusům akcií. Vzhledem k tomuto odvolací soud, při neexistenci námitek ze strany žalovaného, před zahájením jednání odvolacího soudu postupoval podle § 222a občanského soudního řádu (o. s. ř.) a rozsudek soudu I. stupně v rozsahu částky 47 600 Kč s přísl. zrušil a řízení v tomto rozsahu zastavil.

3. Soud I. stupně vycházel z toho, že žalobce žalobu odůvodnil tím, že má být držitelem uvedených čtyř kusů kmenových akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč v listinné podobě, patřící obchodní společnosti [právníká osoba], [IČO]. Tato společnost měla zaniknout převodem jmění na hlavního akcionáře, a to [příjmení] [příjmení], akciovou společnost, [IČO] se sídlem [adresa]. Výmaz zanikající společnosti z obchodního rejstříku měl být proveden ke dni [datum]. Následně tato společnost měla změnit obchodní firmu na [právníká osoba]. Podle žaloby měl žalovaný být bývalým členem představenstva zanikající společnosti a měl zejména zajistit poskytnutí drobným akcionářům přiměřeného vypořádání v penězích, když se převod jmění ze zanikající na nástupnickou společnost měl uskutečnit podle § 220p a násl. obchod. zák. Takovéto vypořádání podle žaloby nemohlo být provedeno na základě znaleckého posudku znalce [titul]. [jméno] [příjmení], byť byl tento ustanoven soudem, přičemž podle žaloby jím zjištěná cena jedné akcie zanikající společnosti v hodnotě 1 300 Kč, odvozená z hodnoty čistého obchodního majetku zanikající společnosti ve výši 269 511 000 Kč, neodpovídala skutečnosti. Podle žaloby má být znalecký posudek [titul]. [obec] nepravdivý a hrubě zkreslený, a to zejména ve vztahu ke skutečností zjištěným znaleckým posudkem [číslo] 2008, zpracovaným Znaleckou kanceláří [právníká osoba], znaleckým ústavem, když měl znalec [titul]. Hora ve svém posudku nesprávně použít výnosovou metodu namísto metody likvidační a podle žalobce se navíc nevypořádal s tím, že účetní hodnota zanikající společnosti měla být podle žalobce vyšší. Podle žaloby měla být cena akcií účelově snížena tak, aby hlavní akcionář při převzetí společnosti zaplatil minoritním akcionářům podstatně nižší cenu akcií nedosahující cenu tržní a mělo tak dojít k poškození minoritních akcionářů. Podle žaloby měla činit hodnota čistého obchodního majetku zanikající společnosti ke dni [datum], v souladu se znaleckým posudkem [číslo] 2008 Znalecké kanceláře [právníká osoba], nejméně částku 1 500 000 000 Kč a hodnota jedné akcie tak měla činit částku 7 250 Kč. Odpovědnost žalovaného má vyplývat ze skutečnosti, že představenstvo i dozorčí rada zanikající společnosti ze znaleckého posudku znalce [titul]. [obec] měly vědět, že metoda majetková určuje cenu majetku vyšší, než je účetní metoda a měly tuto hodnotu akcionářům vyplatit, jinak se vystavují možné odpovědnosti jak je zřejmé z § 220I obchod. zák. Žaloba v této souvislosti měla poukazovat také na zprávu auditora s tím, že žalovaný musel vědět ze své předchozí činnosti, že hodnota majetku zanikající společnosti je vyšší než zjistil znalec [titul]. Hora. Podle žaloby bylo dále žalovanému vytýkáno, že drobní akcionáři, a tedy i žalobce, nemohli napadnout nepřiměřené vypořádání podle § 220k obchod. zák., neboť statutární orgán a dozorčí rada měly jednat tak, aby se akcionáři nedozvěděli o konání valné hromady a nemohli tak využít lhůtu 30 dnů k podání žaloby na dorovnání. Podle žaloby tak mělo dojít ke zneužití většiny ve společnosti na úkor minoritních akcionářů, což má být zřejmé ze skutečnosti, že na valné hromadě konané dne [datum] nebyli akcionáři informováni o tom, že má dojít ke zrušení

společnosti a ani o tom, že je na [datum] svolána další valná hromada. Žalovaný tak podle žaloby nejednal s péčí řádného hospodáře a v příčinné souvislosti s tím měla být žalobci způsobena škoda ve výši 23 800 Kč, tedy 4x 5 950 Kč, což má představovat rozdíl mezi částkou 7 250 Kč a vyplacenou částkou 1 300 Kč. Skutečnost, že žalovaný nejednal s péčí řádného hospodáře, má být dále prokazována společnou zprávou dozorčích rad společností ze dne [datum] a zejména pak společnou zprávou představenstva společností z téhož dne, z nichž má vyplývat, že uvedené orgány společnosti věděly, či musely vědět, že posudek [titul]. [jméno] [příjmení], kterým bylo stanoveno přiměřené vypořádání minoritních akcionářů v penězích ve výši 1 300 Kč za akcii je hrubě zkreslený. Přesto mělo dojít ke schválení společné zprávy představenstev a dozorčích rad ze dne [datum].

4. Soud I. stupně posuzoval i důvodnost obrany žalovaného, podle něhož splnil beze zbytku veškerá zákonná ustanovení po převzetí jmění hlavním akcionářem, která pro něho vyplývala z funkce člena statutárního orgánu a žalobci žádnou škodu nezpůsobil. Podle obrany žalovaného zrušení akciové společnosti s převodem jmění na akcionáře bylo do [datum] upraveno v ust. § 220p obchod. zák. a zákon dával hlavnímu akcionáři právo, aby rozhodl o tom, že dojde ke zrušení akciové společnosti bez likvidace a hlavní akcionář převezme její jmění. [ulice] akcionář byl podle žalovaného povinen vyplatit ostatním akcionářům přiměřené vypořádání v penězích, jehož výši stanovil hlavní akcionář, nikoli žalovaný a další členové představenstva či dozorčí rady zanikající společnosti. Uvedené podle žalovaného schvalovala valná hromada a v souladu s § 220p odst. 4 obchod. zák. a menšinový akcionář měl právo žádat o přezkoumání výše vypořádání v penězích ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy zápis převodu jmění do obchodního rejstříku byl zveřejněn, což se mělo uskutečnit dne [datum]. Právo žalobce na přezkoumání výše vypořádání a dorovnání v penězích nelze pro uplynutí lhůt podle žalovaného realizovat. Dále se žalovaný bránil poukazy na zamítavé rozhodnutí soudu o žalobách na nepřiměřenost vypořádání podané jinými akcionáři, kdy měl být předkládán k důkazu také znalecký posudek [číslo] 2008. Žalovaný dále poukazoval na odůvodnění usnesení Krajského státního zastupitelství v [obec] ze dne 3. 3. 2009, č. j. 2 KZV 6/2009, v němž má být uvedeno, že neposkytnutí přiměřeného vypořádání v penězích minoritnímu akcionáři může být protiprávním jednáním majoritního akcionáře, nikoliv statutárního orgánu či jiného orgánu zrušené akciové společnosti. Žalovaný v rámci své obrany dále poukázal na to, že žalovanému, stejně jako žalobci, nepřísluší hodnotit jednotlivé znalecké posudky. Poukázal však na znalecký posudek zpracovaný znalcem [titul]. [jméno] [příjmení], jenž ocenil 1 ks akcie zanikající společnosti na částku um. 1 740 Kč. Žalovaný se konečně měl bránit i poukazem na to, že je pouze věcí žalobce, zda podá či nepodá žalobu na přezkoumání výše vypořádání. Skutečnost, že žalobu nepodal však nemůže jít k tíži žalovaného, jako bývalého člena statutárního orgánu zanikající společnosti.

5. Soud I. stupně konstatoval, že ze své činnosti zjistil, že v minulosti bylo podáno vůči žalovanému dalších několik žalob se shodným obsahem, v nichž byl žalovaný úspěšný. Jednalo se zejména o sp. zn. 43 Cm 17/2006 (žalobce [titul]. [příjmení] [jméno] proti [právnícká osoba]), dále sp. zn. 42 Cm 18/2010 (žalobce [příjmení] [příjmení] proti JUDr. [jméno] [příjmení]), dále sp. zn. 43 Cm 27/2010 ([jméno] Franta proti JUDr. [jméno] [příjmení]).

6. Soud I. stupně měl za prokázané, že žalobci jako akcionáři zanikající společnosti, mělo být na základě Protokolu o poskytnutí vyrovnání akcionářů zrušené společnosti ze dne [datum] poskytnuto vyrovnání ve výši Kč 5 200, tj. 4x Kč 1 300 za akcie pod pořadovými čísly [číslo] až [číslo]. Žalovaný měl být podle zjištění soudu I. stupně v rozhodné době členem představenstva zanikající společnosti, jež měla zaniknout ke dni [datum] ([právnícká osoba], [IČO]). Z podání žalovaného mělo podle soudu I. stupně vyplývat, že výše vypořádání 1 300 Kč za jednu akcii měla být stanovena hlavním akcionářem a měla být doložena znaleckým posudkem [číslo] k ocenění hodnoty akcií společnosti [právnícká osoba] ke dni [datum], který měl vypracovat znalec [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] dne [datum]. Žalobce podle soudu I. stupně neprokázal svá tvrzení, že znalecký posudek [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], je

nepravdivý a hrubě zkreslený, a to ani s poukazem na znalecký posudek Znalecké kanceláře [právnícká osoba], který na základě návrhu dalšího žalobce [titul]. [jméno] [příjmení] měl určit hodnotu jedné akcie ve výši 7 250 Kč. Soud měl dále za prokázané, že dne [datum] měla být zpracována [ulice] zpráva představenstev zanikající společnosti a jejího hlavního akcionáře, v rámci níž mělo být konstatováno, že hlavní akcionář je majitelem akcií zanikající společnosti, jejichž jmenovitá hodnota přesahuje 90 % základního kapitálu zanikající společnosti. Rovněž měl mít soud za prokázané, že ze strany dozorčích rad měl být shledán postup v souladu s obchodním zákoníkem a všechny orgány tak měly vycházet ze znaleckého posudku [titul]. [jméno] [příjmení].

7. Po právní stránce soud I. stupně věc posuzoval zejména podle § 220k a násl. obchod. zák., jakož i podle § 373 a násl. obchod. zák. s tím, že ve smlouvě o převzetí musí být menšinová akcionária upozorněna na to, že mají právo na vypořádání v penězích a právo žádat o přezkoumání výše vypořádání v penězích, s tím, že toto právo mají, i když na valné hromadě budou hlasovat pro smlouvu o převzetí, a že je mohou uplatnit ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy se zápis převodu jmění do obchodního rejstříku stane účinným vůči třetím osobám.

8. Soud I. stupně v souladu s rozhodnutími odvolacího soudu v obdobných věcech dospěl k závěru, že nebylo prokázano, že by žalovaný způsobil žalobci škodu. Soud I. stupně vyjádřil názor, že zanikající společnost i hlavní akcionář postupovali v souladu s § 220p obchod. zák. v rozhodném znění, tj. od [datum] do [datum]. Podle soudu I. stupně hlavní akcionář určil na základě zpracovaného znaleckého posudku [titul] [obec] cenu akcie ve výši Kč 1 300 v souvislosti s vypořádáním menšinových akcionářů. Jestliže menšinový akcionář s uvedenou výší nesouhlasil, měl podle soudu I. stupně možnost podat žalobu na dorovnání dle § 220k obchod. zák. v rozhodném znění. Vzhledem k tomu, že tak žalobce neučinil, bylo jeho právo podle soudu I. stupně promlčeno. Žalobce tak nemůže přičítat žalovanému, že by porušil svoji povinnost stanovenou zákonem, neboť povinnosti, které žalobce na žalovaném požaduje by byly nad rámec povinností stanovených mu zákonem. Především částka vypořádání minoritních akcionářů je určena hlavním akcionářem podle zpracovaného znaleckého posudku. Žalovaný jako člen představenstva a členové dozorčí rady zanikající společnosti splnil své povinnosti dané zákonem a stanovami v procesu převodu jmění na hlavního akcionáře a soud I. stupně měl za prokázané, že žalovaný na základě provedení dokazování neporušil žádnou povinnost tak, jak je mu vytýkáno žalobcem a nezpůsobil žalobci škodu. Soud proto na základě uvedených skutečností žalobu zcela zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

9. Proti tomuto rozsudku se v zákonem stanovené lhůtě včas odvolal žalobce (odvolatel) a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení z důvodů uvedených v § 205 odst. 2 písm. e) a g) o. s. ř.

10. Podle odvolatele se soudu I. stupně přijal nesprávné právní závěry.

11. Stejně tak měl chybovat, když ve věci jednal a rozhodl bez účasti žalobce, či jeho zástupce, když zástupce žalobce se z nařízeného jednání omluvil telefonicky z důvodů jeho náhlého onemocnění, které následně písemně doložil.

12. Podle odvolatele je napadené rozhodnutí v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, zejména s čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jestliže soud I. stupně převzal své odůvodnění v napadeném rozsudku z rozhodnutí odvolacího soudu. Odvolatele podrobil kritice pravomocná rozhodnutí vydaná ve shora uvedených obdobných sporech, jež jsou podle odvolatele založena především na nesprávném názoru vycházejícím z nesprávné rozhodovací praxe odvolacího soudu, že žalobce nemůže být úspěšný, jestliže nevyužil svého práva požádat o přezkum výše dorovnání (dle § 220k obchod. zák.), a to i kdyby žalovaný porušil svou povinnost jednat s péčí řádného hospodáře a škoda žalobci skutečně vznikla. Podle odvolatele neobstojí

názor, podle něhož se žalobce nemůže s úspěchem domáhat náhrady škody s odůvodněním, že nevyužitím práva na dorovnání ve dvouměsíční lhůtě by došlo k přerušení příčinné souvislosti mezi jednáním žalovaného a vznikem škody. Podle odvolatele není správné upírat žalobci právo domáhat se náhrady škody dle § 220l obchod.zák. a takový názor je protiústavní. Podle odvolatele velmi přísná dvouměsíční lhůta se podle takového výkladu nevztahuje pouze na právo požádat o přezkum výše dorovnání, ale má vliv i na uplatnění nároku na náhradu škody. Podle odvolatele zákon určuje pro takový případ lhůtu pětiletou podle § 220l odst. 3 obchod. zák.

13. Žalovaný podle odvolatele měl jako člen představenstva zanikající společnosti dle ust. § 220p odst. 3 obchod. zák. a z něj vyplývajícího § 220b odst. 1 obchod. zák. účinného do 30. 6. 2008 dvě zásadní povinnosti, které porušil, a sice:

- 1) ve zprávě představenstva výslovně odůvodnit výměnný poměr akcií,
- 2) ve stejné zprávě uvést obtíže, které se vyskytly při oceňování právě pro účely výměnného poměru akcií.

14. Členové představenstva, s povinností chránit zájmy minoritních akcionářů, však podle odvolatele místo odůvodnění výměnného poměru akcií ve své zprávě pouze odkázali na vyhotovený znalecký posudek na objednávku hlavního akcionáře.

15. Podle odvolatele není správný názor, že jakýkoli závěr znalce o hodnotě společnosti je vždy správný jen proto, že tak stanovil znalec. Představenstvo musí být při procesu převzetí jmění podle odvolatele schopno odůvodnit, proč jsou závěry již předloženého posudku správné. Odvolatel zdůraznil, že členové představenstva, včetně žalovaného, měli v předmětné době, od auditora společnosti potvrzeno, že minimální hodnota vlastního kapitálu společnosti je zhruba dvojnásobně vyšší, než určil znalec [titul]. Hora a tento rozpor měl být podrobně ve zprávě představenstva vysvětlen a odůvodněn.

16. Podle odvolatele žalovaný ve smyslu § 220b obchod. zák. nesplnil ani další významnou povinnost, a to popsat ve zprávě představenstva obtíže, které se vyskytly při oceňování pro účely výměnného poměru akcií. Žalovaný podle odvolatele v této zprávě uvedl akcionáře v omyl, když konstatoval, že při oceňování se, „nevyskytly žádné obtíže a znalci byla poskytnuta ze strany zúčastněných společností veškerá součinnost.“ Ani toto tvrzení podle odvolatele není pravdivé, neboť:

- znalec [titul]. Hora v předmětném posudku sám uvádí, že spolupracoval pouze s účetní společností

- znalec tvrdí, že nebyl zpracován finanční plán společnosti, což je v rozporu s obsahem výroční zprávy za rok 2001, kde je uvedeno, že je zpracován finanční plán společnosti až do roku 2008

- znalec neměl k dispozici řadu nezbytných podkladů a údajů - např. nájemní smlouvu mezi hlavním akcionářem a oceňovanou společností. Z toho má podle odvolatele vyplývat, že znalci nemohla být poskytnuta ze strany zanikající společnosti veškerá součinnost, jak představenstvo nepravdivě uvádělo, neboť znalec neměl relevantní údaje k dispozici a soupis oceňovaných nemovitostí v daném posudku hrubě neodpovídá realitě uvedené v listu vlastnictví. Podle odvolatele je na akcionáři, jakou procesní obranu využije, což vychází z komentáře k obchodnímu zákoníku autorů JUDr. [příjmení], JUDr. [příjmení] a JUDr. [příjmení] (11. Vydání [obec a číslo]).

17. Z povahy věci by podle odvolatele měl soud v takovém případě přihlížet i k principu ochrany vytěšňovaného minoritního akcionáře jako slabší strany, jemuž je proti jeho vůli fakticky vyvlastňován majetek.

18. Podle odvolatele není správný závěr, že ke škodě žalobce nedošlo, neboť nebyla ze strany žalobce prokázána její výše, ani to, že by vůbec k nějaké škodě došlo. Toto tvrzení je podle odvolatele v rozporu se skutkovými zjištěními a provedeným dokazováním a rovněž není

pravdivé tvrzení prvoinstančního soudu, že vypořádání proběhlo na základě znaleckého posudku [titul] [obec], a žádné další znalecké posudky, které byly provedeny nemají význam. Stejně tak oporu v provedeném dokazování nemá podle odvolatele tvrzení, že žalovaný jednal s péčí řádného hospodáře, když důkazy jednoznačně vypovídají o opaku, neboť žalovaný podle odvolatele jednal výlučně ve prospěch hlavního akcionáře s cílem poškodit vytěšňované minoritní akcionáře, když věděl, že hodnota zanikající společnosti ve výši zjištěné znaleckým posudkem [titul] [obec] je mnohokrát nižší než hodnota skutečná. Soud I. stupně podle odvolatele odhlédl od negativního hodnocení tohoto posudku Krajským státním zastupitelstvím v [obec]. V této souvislosti poukázal na nález Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 299/06 a na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 29 Cdo 2869/2011 a sp. zn. 29 Cdo 2363/2011. Podle odvolatele neobstojí slepá důvěra v závěry znalce, tak jak ji popisuje citovaný nález Ústavního soudu. Tato je neakceptovatelná i u členů statutárního orgánu vytěšňující společnosti, kteří jako řádní hospodáři mají mít alespoň rámcové základní povědomí o hodnotě společnosti.

19. Odvolatel dále poukázal na skutečnost, že žalovaný cíleně zatajoval informace, když žalovaný znemožnil akcionářům uplatnit v zákonném termínu u soudu právo na dorovnání tím, že záměrně neuvedl na pozvánce na řádnou valnou hromadu svolanou na den [datum] bod informace o připravovaném převzetí jmění. Na valné hromadě konané dne [datum] pak neuvedl, že je svolaná další valná hromada na [datum], nepředložil zde znalecký posudek, zprávu představenstev, nezaložil do sbírky listin výroční zprávu a účetní závěrku za rok 2003. To vše s jediným cílem - znemožnit akcionářům, aby v zákonném termínu uplatnili nárok na dorovnání.

20. Dále odvolatel zdůraznil, že při posuzování, zda žalovaný jednal v souladu s § 194 odst. 5 obchod. zák. je nutno si položit a následně i zodpovědět tyto otázky:

1. Proč neobsahovala pozvánka na valnou hromadu konanou [datum] informaci, že je připravované převzetí jmění hlavním akcionářem?
2. Proč byla svolávána bezprostředně další valná hromada na [datum], když veškeré nezbytné listiny byly připraveny před [datum]
3. Proč nebyla do sbírky listin založena výroční zpráva za rok 2003
4. Proč byl do sbírky listin založen znalecký posudek, účetní závěrky, výroční zprávy a zprávy auditora za rok 2001 a 2002 tak, že nebyly pro veřejnost k dispozici (byly založeny tak, že bylo uvedeno počet stran 0, dokud neproběhla digitalizace neměla tak veřejnost k listinám přístup) ?
5. Proč nebyli přítomní na valné hromadě [datum] informováni o tom, že byl zpracován znalecký posudek, který stanovil hodnotu hluboko pod hodnotu vlastního kapitálu?
6. Jak může řádný hospodář dopustit, že v posudku chybělo celé jedno středisko a zahrnoval některé nemovitosti dvakrát či nemovitosti jiných společností?
7. Jak může řádný hospodář dopustit, že i zcela nově zrekonstruované lázeňské domy mají v posudku [titul] [obec] opotřebení více než 80%, což odpovídá objektu před demolicí (např. lázeňský dům Imperiál zrekonstruovaný v roce 2002) ?
8. Jak může řádný hospodář akceptovat rozdíly až ve stovkách procent mezi znaleckými posudky, které byly zpracovány před převzetím jmění pro zajištění bankovních úvěrů a předmětným posudkem [titul] [obec] pro účely převzetí jmění?
9. Jak lze vysvětlit, že na nejdůležitější valné hromadě z pohledu minoritních akcionářů, nebyl přítomen ani jeden? (Přestože na valných hromadách byli celé roky akcionáři žádáni o shovívavost s výplatou dividend, protože veškeré zisky jsou vraceny do rekonstrukce lázeňských domů, na každém jiném zasedání vždy alespoň několik minoritních akcionářů bylo přítomno.)

21. Dále odvolatel podrobně vysvětlil svůj nesouhlas s předchozími rozhodnutími odvolacího soudu a ohledně rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 43 Cm 27/2010 odvolacímu soudu vytkl nesprávné právní posouzení věci.

22. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal dle § 212 a § 212a o. s. ř. napadený rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, jež jeho vydání předcházelo a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

23. K procesnímu postupu soudu I. stupně, jenž věc projednal v nepřítomnosti zástupce žalobce, jenž méně jak 24 hodin před konáním jednání (jednání probíhalo dne [datum] od 9.00 hod.) telefonicky sdělil dne [datum] ve 13.00 hod., že se nemůže zúčastnit soudního jednání, odvolací soud konstatuje, že soud I. stupně nepochybil, když jednání neodročil, neboť k takovému postupu ani neměl časový prostor. Jestliže věc soud I. stupně dne [datum] v 9.00 hod projednal, nic mu v tom nebránilo, jestliže advokát žalobce se sice omluvil, ale nepožádal o odročení jednání (č.l. 86, 87 spisu). S odvolací argumentací žalobce ohledně projednání věci v jeho nepřítomnosti se z těchto důvodů nelze ztotožnit.

24. V dalším odvolací soud konstatuje, že za situace, kdy odvolatel poukazuje na předchozí rozhodnutí odvolacího soudu ve skutkově identických věcech, odlišných pouze osobou minoritního akcionáře, přičemž tuto činí součástí své odvolací argumentace, stejně, jak na tato rozhodnutí poukazuje i soud I. stupně, nemá odvolací soud důvodu se odchýlit od jím přijatých závěrů ve skutkově totožné věci týkající se však jiného vytěsněného akcionáře, učiněných zejména v rozsudku žalobce [jméno] [příjmení] sp. zn. 43 Cm 27/2010.

25. Odvolací soud nemohl nevzít v úvahu skutečnost, že se žalobce v projednávaném případě nedomáhal přezkumu výše vypořádání, jak mu to umožňovalo ustanovení § 220p odst. 4 obchod. zák., přičemž žalovaný tuto skutečnost v průběhu řízení v rámci své obrany namítal.

26. Odvolací soud nemá důvodu vycházet z jiných skutkových východisek, než z jakých vychází odvolatel při vylíčení právních skutečností, jež vyústily ve zrušení akciové společnosti [právníká osoba], [IČO] s převodem jmění na akcionáře [příjmení] [příjmení], akciovou společnost a v tomto rozsahu, jak ze závěrů o skutkovém stavu vycházel i soud I. stupně. Odvolací soud proto vychází ze skutečnosti, že žalobce v minulosti byl až do zániku společnosti [právníká osoba], [IČO] majitelem 4 ks kmenových akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč uvedené obchodní společnosti („zanikající společnost“). Tato společnost zanikla převodem jmění na hlavního akcionáře [příjmení] [příjmení], akciovou společnost a žalobci bylo vyplaceno dne [datum] finanční vyrovnání 1 300 Kč za každou z uvedených akcií. Výmaz zanikající společnosti z obchodního rejstříku byl proveden ke dni [datum] s právními účinky ke dni [datum]. Odvolací soud nemá důvodu pochybovat o správnosti zjištění soudu I. stupně, podle nichž je žalovaný bývalým členem představenstva zanikající společnosti, přičemž uvedený výkonný orgán zanikající společnosti akceptoval vypořádání drobných akcionářů, a tedy i žalobce, na základě znaleckého posudku znalce [titul]. [jméno] [příjmení], znalce ustanoveného soudem, jenž zjistil cenu akcií zanikající společnosti v hodnotě 1 300 Kč za akcii. Odvolací soud rovněž nemá důvodu pochybovat o správnosti zjištění soudu I. stupně, podle nichž v období před uvedeným zánikem společnosti [právníká osoba], [IČO], jakož i po jejím zániku se k rozsahu majetku zanikající společnosti vyjadřovaly k tomu oprávněné osoby, zejména auditoři a znalci. Znalci přitom zpracovali řadu znaleckých posudků zjišťujících hodnotu majetku zanikající společnosti, jehož výše byla hodnocena v různých časových obdobích, kdy byl momentálně zpracován příslušný posudek a stanovena hodnota akcií. Hodnoty akcií takto stanovené byly značně rozkolísané v rozmezí 1 300 Kč/akcií až k hodnotě 10 990 Kč/akcií. Dále odvolací soud vycházel z nezpochybnované skutečnosti, podle níž žalobce nevyužil lhůtu k podání žaloby na dorovnání podle § 220k tehdy platného obchodního zákoníku ve znění do [datum] s tím, že žalobci vytýkal, což nebylo rozporováno, že při řádné valné hromadě konané dne [datum] nebylo ničeho sděleno ohledně připravovaného zániku společnosti [právníká osoba], [IČO], což bylo následně

předmětem projednání až na valné hromadě konané dne [datum] kam se však drobní akcionáři nedostavili, ačkoli konání uvedené mimořádné valné hromady bylo zveřejněno v souladu s platnými ustanoveními obchod. zák. Odvolací soud vychází rovněž ze skutečnosti, že dozorčí rady a představenstva společností [právnická osoba], [IČO] a První [ulice], akciová společnost schválily před konáním uvedených valných hromad společné zprávy představenstev a dozorčích rad ze dne [datum] Odvolací soud vychází ze skutečnosti, že usnesení valné hromady konané dne [datum] nebylo zpochybňováno a je nutno na něj pohlížet jako na platné. Konečně odvolací soud vychází též z nesporné skutečnosti, že postup představenstev zanikající i nástupnické společnosti byl předmětem posuzování orgánů činných v trestním řízení, jež na žalobcem vytýkaném postupu neshledaly pochybení a podnět k zahájení trestního stíhání žalovaného odložily.

27. V rámci právního posuzování věci, ve vztahu případné odpovědnosti člena představenstva vůči akcionáři za jednání v souvislosti s fúzí odvolací soud vychází z § 220l odst. 1 obchod. zák. ve znění do [datum] O odpovědnost za škodu členů představenstva, podle jehož odst. 1 členové představenstva a dozorčí rady zúčastněných společností a znalec nebo znalci pro fúzi, kteří zpracovali znaleckou zprávu pro tyto společnosti, odpovídají společně a nerozdílně za škodu, která vznikla porušením jejich povinností při sloučení zúčastněné společnosti jejím akcionářům nebo věřitelům podle § 373 až 386 obchod. zák.. Člen představenstva nebo dozorčí rady anebo znalec se zproští odpovědnosti, jestliže prokáže, že jednal s péčí řádného hospodáře. Ustanovení § 194 odst. 5 poslední věty obchod. zák. se nepoužije. Ustanovení § 66 odst. 8 až 11 obchod. zák. zde platí obdobně.

28. Dále odvolací soud vychází shodně se soudem I. stupně z § 373 obchod. zák., podle něhož kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

29. Podle právního názoru odvolacího soudu řízení o náhradu škody podle § 220l obchod. zák. ve spojení s § 373 obchod. zák. ve znění do [datum] a řízení o právu na dorovnání podle § 220k obchod. zák. ve spojení s § 220p odst. 4 obchod. zák. ve znění do [datum], se v obecné rovině vzájemně nevylučují. Domáhá-li se však vytěsněný akcionář náhrady majetkové újmy, jež mu měla vzniknout v důsledku toho, že nedostal za akcie zaniklé společnosti zaplacenou odpovídající částku, aniž by využil práva domáhat se výše vypořádání v zákonem stanovené promlčecí lhůtě podle § 220p odst.4 obchod. zák., musí si být vědom povinnosti prokazovat širší okruh skutečností souvisejících s naplněním podmínek odpovědnosti za škodu podle §373 obchod. zák. s tím, že nepodání žaloby na dorovnání doplatku akcionáři zanikající společnosti podle § 220k ve spojení s § 220p odst. 4 obchod. zák. ve znění do [datum] může být posuzováno podle § 384 odst. 1 obchod. zák.

30. Stejně tak odvolací soud zastává právní názor, podle něhož existence případného práva na dorovnání neznamená bez dalšího, že nízká cena akcií musí být výsledkem protiprávního jednání v zákoně uvedených osob, a že je automaticky na místě závěr, že některá z osob, jež může stíhat povinnost k náhradě škody podle § 220l odst. 1 ve spojení s § 373 a násl. obchod. zák. (členové představenstva, členové dozorčí rady a znalec), porušila nějakou povinnost a je povinna vytěsněnému akcionáři, jenž by se mohl domáhat dorovnání a neučinil tak, nahradit škodu způsobenou tím, že se mu nedostalo odpovídajícího doplatku za akcie, o něž fúzí přišel.

31. Z hlediska právního posuzování jednání žalovaného v rámci působení v představenstvu zaniklé společnosti, o němž žalobce tvrdí, že jednání představenstva, a tedy i žalovaného, naplňovalo znaky protiprávního jednání, když představenstvo podle žalobce nečinilo úkony k zajištění přiměřené náhrady akcionářům, byl odvolací soud veden následující úvahou.

32. Odvolací soud vychází z postavení a úkolů představenstva a dozorčí tady akciové společnosti podle právní úpravy v obchodním zákoníku (zejména § 191a násl. obchod. zák., § 197 obchod. zák.). Podle této právní úpravy je představenstvo statutárním orgánem, jenž řídí činnost

společnosti a jedná jejím jménem. Představenstvo rozhoduje o všech záležitostech společnosti, pokud nejsou zákonem nebo stanovami vyhrazeny do působnosti valné hromady nebo dozorčí rady, zabezpečuje obchodní vedení včetně řádného vedení účetnictví společnosti a předkládá valné hromadě ke schválení řádnou, mimořádnou a konsolidovanou, popřípadě i mezitímní účetní závěrku a návrh na rozdělení zisku nebo úhradu ztráty a předkládá valné hromadě zprávu o podnikatelské činnosti společnosti a o stavu jejího majetku. Dozorčí rada dohlíží na výkon působnosti představenstva a uskutečňování podnikatelské činnosti společnosti. Oba tyto orgány přitom vykonávají za současného dodržování zejména zákonů a zakladatelských listin společnosti většinou vůli akcionářů podle výsledků jejich hlasování na valné hromadě. Je-li ze zákona (zejména § 155 a násl., § 180 odst. 2 obchod. zák.) směrodatná vůle držitele většiny akcií a naopak držitelé menšiny akcií se musí tomuto stavu podřizovat, je tak zákonem řešena funkčnost akciové společnosti i při různosti zájmů, zejména ekonomických, různých skupin akcionářů.

33. Podle právního názoru odvolacího soudu nelze dovodit povinnost členů představenstva a dozorčí rady narušovat uvedené základní principy fungování akciové společnosti a prosazovat zájmy akcionáře držícího nepatrné množství akcií proti vůli držitele většiny akcií. Umělé zásahy do tradičního fungování akciové společnosti, a to v souladu s celospolečensky přijatými doktrínami ochrany slabších subjektů, může stanovit pouze zákonodárce. Ten tak stanovil v předmětné době v rámci právní úpravy fúzí, a to zejména stanovením nezávislosti soudem jmenovaného znalce oceňujícího jmění zanikající společnosti (§ 69a, § 59 odst. 3, odst. 4 obchod. zák.) a s tím související ocenění akcií pro potřeby vypořádávání majetkových nároků vytěšňovaných drobných akcionářů, jakož i umožněním přezkum výše vypořádání podle § 220k ve spojení s § 220p odst. 4 obchod. zák. ve znění do [datum] a umožněním podání žaloby vytěšňovaného akcionáře na dorovnání podle § 220k obchod. zák. ve znění do [datum]. Na základě uvedených právních institutů garantujících transparentnost nakládání s majetkem fúzujících právnických osob, jakož i férovost vypořádání i drobných vytěšňovaných akcionářů, zákonodárce v rozhodné době umožňoval i zcela minoritním akcionářům s několika málo kusy akcií zvrácení většinové vůle držitelů akcií, jejichž vůli má v rámci své působnosti v akciové společnosti realizovat představenstvo a dozorčí rada. Zákonodárce tak zcela zásadně vycházel vstříc drobným akcionářům, když jim v souladu se zaručenou ochranou jejich majetku umožňoval domáhat se toho, aby z jejich podnětu nebyl brán ohled na většinou vůli akcionářské majority v otázce ceny akcií a jejího vypořádání, a to i v případech, jestliže tato cena již byla zjištěna zákonným postupem pro účely vypořádání majetkových nároků vytěšňovaných akcionářů, jak tato většinová vůle byla vyjádřena v rámci schvalovacích procesů vyplývající z rozhodnutí o zrušení akciové společnosti s převodem jmění na akcionáře.

34. Jestliže podle právního názoru odvolacího soudu zákon uvedeným způsobem v rozhodné době umožňoval i drobným vytěšňovaným akcionářům společnosti zanikající fúzí prosadit svá majetková práva související s drženými akciemi, bylo věcí drobných akcionářů, a tedy bylo i věcí žalobce, aby svá práva využil při ochraně svých majetkových zájmů, byť i odvolací soud připouští náročnost sledování rozhodných pohybů a podstatných skutečností akcionářem, jak tyto jsou zveřejňovány v obchodním rejstříku, v obchodním věstníku a v celostátních periodikách, jestliže akcionář nedisponuje všeobecně dostupnou příslušnou elektronickou aplikací.

35. Jestliže v předmětné době žalující drobný akcionář rezignoval na sledování pohybů souvisejících se svým majetkem v příslušné evidenci, obdobně, jak je např. nezbytné sledovat pohyby v katastru nemovitostí ohledně nemovitého majetku, přičemž nerealizoval zákonem nabízenou možnost domáhat se přezkumu výše vypořádání v souvislosti s svým vytěsněním z uvedené akciové společnosti, značně si tímto omisivním jednáním ztížil možnost domáhat se majetkových nároků souvisejících s fúzí jeho akciové společnost cestou náhrady škody. Důvodem je skutečnost, že podle odvolacího soudu, jestliže se neprokáže, že člen představenstva nebo člen dozorčí rady postupoval v souvislosti s fúzí společností v rozporu se zákonem např. tím, že by ovlivňoval závěry znaleckého zkoumání nebo tím, že zatajoval před znalcem doklady, případně

majetek společnosti, nelze dospět k závěru, že by takovýto člen představenstva nebo člen dozorčí rady porušil povinnost mající za následek odpovědnost vůči drobnému akcionáři k náhradě škody související s vypořádáním ceny akcií drobného vytěšňovaného akcionáře, případně s dorovnáním ceny akcií tohoto akcionáře.

36. Na tomto místě k žalobcem tvrzené nedostatečné péči řádného hospodáře na straně žalovaného, bývalého člena představenstva [právnícká osoba] [obec], a.s., [IČO], spočívající v tom, že podle názoru žalobce mu žalovaný z pozice své funkce nezajistil spravedlivé vypořádání v souvislosti se zánikem [právnícká osoba] [obec] a.s., [IČO], odvolací soud konstatuje, že absolutní cenu vyplácenou vytěšňovaným akcionářům nelze automaticky spojovat se závěry o dostatečné resp. nedostatečné péči řádného hospodáře člena orgánu společnosti. Důvodem je skutečnost, že meze pro závěry o postupu s péčí řádného hospodáře jsou jiné z pohledu drobného akcionáře, jenž by měl být vypořádáván a jiné z pohledu subjektu, z jehož majetku by mělo být vypořádání poskytováno, přičemž takovýto subjektivní náhled na plnění uvedené právní povinnosti není žádoucí. Z toho důvodu také za účelem zajištění nestrannosti a k vyloučení pochyb soud jmenuje znalce ke zpracování posudku pro potřeby stanovení přiměřeného vypořádání (§ 220p odst. 2 obchod. zák.).

37. Ze shora uvedených důvodů, jednal-li člen představenstva shora uvedené akciové společnosti v souladu se zájmy akciové společnosti, se zákony, se zakládajícími dokumenty, s kolektivní vůlí držitelů většiny akcií a s kolektivní vůlí uvedeného orgánu akciové společnosti, nepochybně jednal s péčí řádného hospodáře.

38. Skutečnost, že v jednání žalovaného nashledaly žalobcem namítanou protiprávnost ani orgány činné v trestním řízení je zřejmá ze soudu známých závěrů Krajského státního zastupitelství v [obec], vyjádřených v jeho usnesení č. j. 2 KZV 6/2009-16 ze dne 3. března 2009 o zamítnutí stížnosti proti tam specifikovanému usnesení policejního orgánu o odložení podnětu k zahájení trestního stíhání žalovaného pro podvod, pro porušování povinností při správě cizího majetku, pro zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění.

39. Skutečnost, že ani odvolací soud neshledal pochybení žalovaného z hlediska civilního ani obchodního zákonodárství je zřejmá shora. Konečně ze spisu nevyplývá ani skutečnost, že by fúzující společnosti považovaly postup žalovaného jako postup nikoliv s péčí řádného hospodáře, jenž by měl za následek vznik majetkové újmy na straně těchto společností a současně i na straně žalujícího drobného kapitálového vlastníka.

40. Za shora uvedené situace, zejména kdy žalobce nevyužil možnosti domáhat se dorovnání ceny akcií, postrádá jakýkoliv význam argumentace odvolatele ohledně toho, které závěry z celé řady znaleckých posudků předložených v řízení je možno akceptovat a které nikoliv a zda je možno vycházet také z posudku č. 1953 2002 Doc. [titul]. [příjmení] [titul za jménem], jenž podle výsledku dokazování zjistil cenu akcie (v rozmezí 1 393 Kč až 1 741 Kč), obdobnou zjištění znalce [titul]. [obec]. Z tohoto důvodu se odvolací soud nezabýval věcí v tom směru, aby učinil závěr o správnosti některého z konkurujících si znaleckých posudků.

41. Podle odvolacího soudu žalobcem uváděné odvolací argumenty neumožňují, s ohledem na uvedené, učinit závěry o porušení právní povinnosti žalovaným, když to naopak byl žalovaný, jemuž se podařilo prokázat, že jeho zanikající společnosti nezpůsobil škodu a v rámci výkonu funkce jednal, ve vztahu k možné újmě žalobce, s péčí řádného hospodáře.

42. Ze všech těchto důvodů odvolací soud shledal správnými závěry soudu I. stupně o neexistenci předpokladů k náhradě škody na straně žalovaného. Proto odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

43. Z uvedených důvodů se také odvolací soud nemohl ztotožnit s odvolací argumentací odvolatele.

44. Odvolací soud se neztotožnil s argumentem odvolatele poukazujícím na tvrzený rozpor napadeného rozsudku s ústavním pořádkem České republiky s ohledem na skutečnost, že měl soud I. stupně převzít své odůvodnění napadeného rozsudku z rozhodnutí odvolacího soudu. K tomu odvolací soud konstatuje, že žalobcem uváděný rozpor s ústavním pořádkem nebyl doposud zjištěn na úrovni ústavního soudu, přičemž odvolací soud nemá výhrady vůči postupu, kdy v rámci předvídatelnosti rozhodnutí soud I. stupně rozhoduje způsobem souladným s rozhodovací praxí odvolacího soudu.

45. Stejně tak se odvolací soud nemohl ztotožnit s argumentem odvolatele, jenž podrobil kritice pravomocná rozhodnutí vydaná ve shora uvedených obdobných sporech, neboť na jedné straně tato rozhodnutí doposud nebyla zpochybněna v rámci řízení o mimořádných opravných prostředcích a na straně druhé i odvolací soud zastává nutnost stálosti právních názorů odvolacího soudu, což se v obdobných věcech projevuje obdobným rozhodnutím reagujícím toliko na případné konkrétní okolnosti každé projednávané věci.

46. Odvolací soud rovněž nemohl ztotožnit s argumentem odvolatele, jenž poukazoval na jím tvrzenou neschopnost představenstva v procesu převzetí jmění odůvodnit, proč jsou závěry již předloženého posudku správné. K tomu odvolací soud konstatuje, že schopnosti členů představenstva vyjadřovat se ke správnosti znaleckého posudku jsou limitované jejich odbornými znalostmi, přičemž zpravidla odborné schopnosti členů představenstva nesahají tak daleko, aby tito mohli podávat zdůvodnění znaleckého posudku. Naopak takovýto postup by mohl vést k nežádoucímu zkreslování závěrů znalce. Od člena představenstva akciové společnosti se ostatně nepředpokládá bezbřehá důvěra v závěry znalce, tak jak na to poukazuje rozhodovací praxe Ústavního soudu, podle něhož členové statutárního orgánu společnosti, mají mít jako řádní hospodáři alespoň rámcové základní povědomí o hodnotě společnosti. V projednávaném případě ani odvolací soud nemá pochyb o tom, že jestliže v projednávaném případě v rozhodném období velmi kolísala návštěvnost lázní zejména s ohledem na přístup zdravotních pojišťoven k preventivním lékařským výkonům, odrážela se i tato zásadní otázka ovlivňující ocenění hodnoty majetku i ve značném kolísání ceny shora uvedeného podniku. Proto stanovení hodnoty podniku v uvedeném segmentu podnikání řádově ve stovkách milionů Kč nepředstavovalo žádný signál ke zpochybňování znaleckého posudku [titul] [obec]. Proto neobstály poukazy odvolatele na tvrzený rozpor ocenění podniku ve vztahu k výši jeho základního jmění a poukazy na opomenutí znalce ve vztahu k některým relativně menším položkám. Podle právního názoru odvolacího soudu je přitom problematické srovnávání namítaného posudku [titul] [příjmení] s posudky vypracovanými až s odstupem několika let, jež vznikaly za jiných ekonomických podmínek v tomto segmentu podnikání. V této souvislosti odvolací soud nemohl akceptovat ani poukaz odvolatele na údajné neplnění povinností, žalovaného popsat ve zprávě představenstva obtíže, které se měly vyskytnout při oceňování pro účely výměnného poměru akcií, když v uvedené době potíže se stanovením ceny akcií v podstatě nebyly žádné a tyto byly představeny až s odstupem několika let v souvislosti se snahou drobných akcionářů zpochybnit původní posudek [titul] [obec].

47. Na druhé straně k argumentaci odvolatele, že je na akcionáři, jakou procesní obranu využije, odvolací soud vysvětlil shora úskalí postupu vytěsněného akcionáře, jestliže se rozhodne domáhat se navýšení platby za své akcie stažené z oběhu v souvislosti se svým vytěsněním cestou náhrady škody, při současném nevyužití možnosti domáhat se dorovnání podle shora uvedených ustanovení tehdy platného obchodního zákoníku. V této souvislosti k argumentaci odvolatele, že soud má přihlížet i k principu ochrany vytěsňovaného minoritního akcionáře odvolací soud konstatuje, že tato ochrana zájmů menšinového akcionáře poskytované zákonem v podobě efektivní možnosti domáhat se dorovnání není bezbřehá a nelze ji minoritnímu akcionáři vnucovat proti jeho vůli, jestliže podle uvedeného argumentu odvolatele je pouze na něm, jakým způsobem bude uplatňovat svůj předmětný nárok na získání majetku, o nějž podle svého

přesvědčení byl připraven v procesu zrušení jeho akciové společnosti s převodem jmění na akcionáře.

48. Při vědomí problematičnosti zpochybňování původního znaleckého posudku, jak je uvedeno shora, nelze klást k tíži žalovaného ani tvrzení žalobce, že znalec neměl relevantní údaje k dispozici a soupis oceňovaných nemovitostí v daném posudku. Důvodem je skutečnost, že i v případě, že by bylo postaveno na jisto, že znalec některý majetek opomenul zanést do svého znaleckého posudku, jak tvrdí odvolatel, je pouze odpovědností znalce seznámit se s rozsahem posuzovaného majetku a vyžádat si za tím účelem potřebné doklady. Jestliže by znalec v tomto směru něco opomenul, nelze takovéto jednání znalce přičítat žalovanému členovi představenstva společnosti [právnícká osoba], [IČO].

49. Za situace, kdy žalovaný jako člen kolektivního orgánu nejednal svévolně v procesu zrušení akciové společnosti s převodem jmění na akcionáře a naopak jednal v souladu se znaleckým posudkem a s většinovou vůlí akcionářů za souhlasu dozorčí rady, nikoliv v rozporu s povinností jednat s péčí řádného hospodáře, nelze s ohledem na shora uvedené podle právního názoru odvolacího soudu dospět k závěru, že zrušované společnosti [právnícká osoba], [IČO] vznikla škoda v důsledku protiprávního jednání žalovaného, a to i za situace, jestliže by se s odstupem času skutečně ukázalo, že znalecký posudek oceňující majetek zrušované akciové společnosti měl stanovit vyšší majetku částkou vyšší.

50. Jestliže se žalovanému vytýká, že zrušovaná akciová společnost prostřednictvím žalovaného bývalého člena svého představenstva cíleně zatajovala informace, neboť žalovaný měl znemožnit akcionářům uplatnit v zákonném termínu u soudu právo na dorovnání tím, že záměrně neuvedl na pozvánce na řádnou valnou hromadu svolanou na den [datum] bod informace o připravovaném převzetí jmění, odvolací soud konstatuje, že takovýto postup, kdy na valné hromadě konané dne [datum] nebyli akcionáři seznámeni se záměrem zrušení akciové společnosti s převodem jmění na akcionáře skutečně není obvyklý a může svědčit o aroganci většinového akcionáře, avšak na druhé straně takový postup neznemožnil drobným akcionářům požádat o dorovnání, jestliže by drobní akcionáři dbali o svá práva a v rámci této své péče sledovali dění ve své akciové společnosti.

51. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný měl v odvolacím řízení úspěch, náleží mu v tomto řízení podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů ve výši výši 9 923 Kč, spočívajících v nákladech na právní zastoupení, kdy zástupci žalovaného lze přiznat právo na odměnu za 2 úkony právní služby. Prvním úkonem je vyjádření se k odvolání žalobce z punkta 71 400 Kč při výši odměny 3 980 Kč a druhým úkonem je účast při jednání odvolacího soudu dne [datum] honorovaný částkou 2 060 Kč z punkta 23 800 Kč, když před zahájením jednání odvolacího soudu žalobce omezil svůj žalobní návrh.

52. Zástupce žalovaného má právo na paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z uvedených úkonů. Dále má zástupce žalovaného právo na náhradu cestovních výdajů ve výši 1 161 Kč vynaložených na jízdné osobním motorovým vozidlem BMW X5 RZ 5 [příjmení] [číslo] k jednání odvolacího soudu dne [datum] na trase [obec] - [obec] a zpět společně s náhradou za promeškaný čas ve výši 400 Kč za 4 půlhodiny po 100 Kč. Konečně zástupce žalovaného má podle § 137 odst. 3, odst. 4 o. s. ř. rovněž právo na náhradu za advokátem odvedenou DPH ve výši 1 722 Kč.

53. Proto bylo rozhodnuto v bodu II. výroku tohoto rozsudku tak, že žalobce je povinen nahradit žalovanému do tří dnů od právní moci rozsudku na nákladech odvolacího řízení částku 9 923 Kč rukám zástupce žalovaného.

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Praha 31. května 2018

JUDr. František Švantner
předseda senátu